

Radnici bez knjižica:

Kolega je umro, nije mogao na pregled

Izvor: N1, 20.06.2017.-

S minimalcem od septembra prošle godine i bez overenih knjižica, radnici niške fabrike pumpi „Jastrebac“ leče se sami, jer mogu da računaju samo na hitnu i ni na kakvu drugu zdravstvenu zaštitu.

Direktor kaže da fabriku u stečaju pokušava da uvede u normalno poslovanje, ali je zbog spora sa Poreskom upravom u Nišu i prinudnih naplata, situacija komplikovana. Čekaju pomoć ministarstva finansija.

„Pomozite nam da dobijemo zdravstvene knjižice. Kolega nam je umro, nije mogao na pregled“. Ovo je poruka koju je novinarka N1 dobila od radnika niške fabrike pumpi Jastrebac.

Posle poruka na razgovor su pristala dva radnika. Kažu da se ostali boje. Poruku početka objašnjavaju ovako:

„Toga možda ne bi bilo da smo imali to osiguranje, pa se čovek koji je već imao upute javio kod lekara I možda bi se to sredilo. Sad smo došli u bezizlaznu situaciju I šta čekamo? Da neko drugi umre od naših? To se desilo i u Goši i nikom ništa“, kaže Zvonko Ristić, radnik fabrike pumpi Jastrebac.

Njih dvojica, dugogodišnji radnici Jastrepca, dugogodišnji su davaoci krvi: „Znači pomažemo tuđe živote, a mi nemamo prava na besplatno lečenje“, konstatuje Dragan Petrović.

I ne samo oni, već i njihove kolege i članovi porodica koji koriste njihovo osiguranje.

„Moja žena je skoro išla, doktorka joj je rekla ‘nemoj da mi

dolaziš bez overene knjižice'. Uslov je da se žena razvede, pa kao nezaposlena preko Biroa može da ostvari osiguranje", kaže Dragan Petrović.

Radnici zato kažu da su od početka godine sami sebi lekari. U međuvremenu, poslednja plata koju su primili je septembarska.

U fabrici koja je nekada imala više od 1.000 a sada 80 radnika situacija je kompleksna godinama. Razlog blokade računa i problema za radnike je, kažu, spor sa Poreskom upravom.

„Zbog sporova s Poreskom upravom Filijala Niš, nastalih zbog neosnovanih prinudnih naplata sredstava, došli smo do situacije u kojoj nismo u mogućnosti da na vreme izmirujemo tekuće obaveze po osnovu poreza i doprinosa. Sredstva koja u sporovima sa Poreskom upravom Filijala Niš potražujemo su 2 do 2.5x veća od naših tekućih obaveza“, akže se u saopštenju rukovodstva Jastrepca.

Preduzimaju sve da se taj problem reši, a obratili su se i ministarstvu koje će od 1. jula u sporu sa Poreskom upravom imati direktnu nadležnost, poručuje u pisanom odgovoru direktor Bratislav Živadinović.

Direktor odgovara da ne moraju da brinu da će ostati bez posla. Za platu i zdravstveno osiguranje, međutim, nema garancija ni sa jedne strane iako su svima pisali. Do premijera.

„Nema gde nisam bio, samo sležu ramenima i ne znaju gde da ostvarim zdravstveno osiguranje“, kaže Dragan Petrović.

Tako i radnici ne znaju šta ako se oni ili članovi njihovih porodica razbole.

Na asfaltu bez dana

odmora, rade i po 10 sati dnevno

Izvor: V.Novosti, 14.06.2017.

Autor. S. B. -

Sindikalci o uslovima rada putara. Mesečno i do 300 radnih sati

RADNICI u putarskoj industriji još jednu letnju sezonu dočekuju nezadovoljni. Veliki broj ne prima redovno platu, mnogi dobijaju zaradu, ali im gazda duguje poreze i doprinose. Rade i po deset sati dnevno, vikendom, na državni praznik i bez dana odmora. A na gradilištima često nemaju obezbeđen ni sanitarni čvor. Sve ovo piše u pismu koje je Savez samostalnih sindikata putara Srbije poslao Ministarstvu građevine i saobraćaja i „Putevima Srbije“.

Slično je počela letnja sezona i prošle godine. Nadležni su nesavesnim poslodavcima pretili otkazivanjem poslova, ali su mnogi nastavili po starom.

- Imamo, na primer, jedno putarsko preduzeće gde ne uplaćuju doprinose, ali zaposleni ne mogu ni prinudno da se naplate, jer su sve mašine založene - kaže Sonja Vukanović, predsednik Samostalnog sindikata putara. - Zakon o konvenciji 94, koji je Srbija ratifikovala, kaže da, ako se posao finansira iz budžeta, država ne mora da plati poslodavcu, već direktno zaposlenima kojima se novac duguje. Radnici rade prekovremeno i daleko više od zakonskog maksimuma. Imaju mesečno od 250 do 300 radnih sati. Naša preduzeća bi htela, ako mogu, da dobiju sve poslove i da im se to plati avansno, a nemaju ni mehanizaciju, ni ljude. Umesto da angažuju nove radnike, oni teraju da se radi i vikendom i državnim praznikom.

Posebna tema su uslovi u kojima rade. Kada se otvara gradilište, izvođač mora da obezbedi mokri čvor, sanitarni čvor, prostoriju za presvlačenje i mesto gde će ljudi jesti.

- Nažalost, retko ko i to ispoštuje - dodaje Sonja Vukanović.
- Nama toalet, ako ga ima, niko ga ne održava. Ljudi jedu na kolenima, nemaju gde da se sklone po velikim vrućinama. Mnogi do gradilišta putuju i po tri i četiri sata, tako da im ne ostane slobodnog vremena. Sve poklanjaju poslodavcu. Prosečna plata je od 27.000 do 30.000 dinara. Povećana je cena minimalnog rada na 130 dinara po satu, ali su mnogi onda smanjili koeficijente tako da su ostali na istom.

DROBNJAK: PLATITE ZAPOSLENE

U „Putevima Srbije“, koji je jedan od glavnih investitora, međutim, kažu da većina tih problema ne zavisi od njih.

- Nažalost, malo toga je na nama - tvrdi Zoran Drobnjak, direktor „Puteva Srbije“. - Posao sindikata jeste da apeluje na poslodavce da omoguće što bolje uslove rada. Firme određuju kada će im raditi zaposleni i da li će im obezbediti slobodan dan. Kada se otvaraju velika gradilišta, insistiramo da se obezbedi kancelarija i treba da ima mesto za ručak. Često novopečenim gazdama kažem da moraju prvo da plate radnike, jer samo tako mogu da očekuju od njih da naporno rade. Njihov profit treba da ide posle toga. Mnogi klimaju glavom, ali ne slušaju.

Antić: Vojska od septembra na ulicama

Izvor: Danas, 20.06.2017.

Autor: K.Živanović.-

Pripadnici Vojske Srbije planiraju od septembra masovne, višednevne proteste, nezadovoljni primanjima, uslovima rada i nezainteresovanošću Ministarstva odbrane za probleme vojnika, kaže za Danas predsednik Vojnog sindikata Srbije, Novica Antić.

Zbog sve teže materijalne situacije, VS je u protekle dve godine napustilo oko 3.000 pripadnika, pa je vojska u velikom deficitu sa brojem ljudi.

- Sistem odbrane Srbije trenutno ima 32.055 pripadnika, a potrebno je da ima najmanje 35.000. S obzirom da ljudi gotovo svakodnevno odlaze, taj broj će uskoro biti još manji. Ministarstvo je nezainteresovano za ove probleme, niti želi da razgovara sa nama i zato smo prinuđeni da izađemo na ulicu, ističe Antić. Naš sagovornik dodaje da ljudi odlaze zbog malih primanja i neizdrživih uslova rada. Od januara do novembra prošle godine 1.570 ljudi napustilo je Vojsku Srbije, od toga 1.070 profesionalnih vojnika, dok su ostalo starešine i civilna lica.

- Mesečno se radi od 350 do 500 sati, za 32.000 dinara. Pritom ne postoji prekovremeni ili noćni rad, tako da on dodatno nije ni plaćen. Kao ni topli obrok i regres. A odsustvo pripadnika vojske od kuće je i do 250 dana. Ljudi masovno odlaze. U poslednje vreme čak i ne podnose zahtev za napuštanje službe, pošto taj proces traje. Zovu ih na razgovore, mole da ostanu, ubeđuju. Umesto podnošenja zahteva, ljudi jednostavno ne dođu na posao. Posle pet dana, po sili zakona, prestaje im radni odnos, ukazuje Antić. Sindikat je godinama pokušavao da razgovara sa predstavnicima Ministarstva odbrane, kako bi im ukazao na probleme, ali su oni bili nezainteresovani.

- Ministarstvo izbegava da uđe sa nama u pregovore o zaključivanju kolektivnog ugovora, iako im je to obaveza. Kroz taj ugovor bi se zaštitila prava zaposlenih. Imali bi topli obrok i regres, plaćene putne troškove u realnom iznosu. I mnogi drugi problemi bi bili rešeni. Međutim, ministru Zoranu Đorđeviću to ne odgovara, zato što na svoju ruku, samoinicijativno donosi propise koji se kose za zakonom, naglašava Antić. Jedan od poslednjih, dodaje, jeste izmena pravilnika o platama tako što je u koeficijent plate uračunat regres i topli obrok.

- To je mimo zakona, a taj propis je potpisao Aleksandar Vučić, tada premijer. Faktički, vojnicima je plata smanjena, jer se uopšte ne zna koliki je taj topli obrok, odnosno regres.

I na koji način će biti odbijen, kada neko ode na bolovanje, pita Antić. Vojni sindikat Srbije je imao sastanak sa ministrom Đorđevićem u toku predizborne kampanje, kada je dogovoren novi sastanak sa predstavnicima sindikata, kako bi se razgovaralo o konkretnim problemima. Međutim, on nikad nije realizovan. Naš sagovornik najavljuje da će Vojni sindikat preko leta imati intenzivne razgovore sa drugim sindikatima i udruženjima građana, kako bi protesti od jeseni bili što masovniji.

Ministarstvo bez odgovora

Ministarstvo odbrane juče nije odgovorilo na pitanje Danasa šta će uraditi kako bi sprečio masovan odlazak ljudi iz vojske, koji su nezadovoljni uslovima rada.

Postupak

Zbog javnih istupa i ukazivanja na probleme unutar vojske, protiv predsednika sindikata, Novice Antiće, pokrenut je disciplinski postupak. „Prvo su me teretili za zloupotrebu službenog delovanja i protivpravno sindikalno delovanje. Kada su videli da je to apsurdno, na teret su mi stavili političko delovanje. Što opet neće da im prođe, jer je fundamentalna stvar svakog sindikata da se bavi politikom, pre svega socijalnom. Takođe, disciplinski postupak može da se vodi samo u vezi sa službom, a ne sa sindikalnim delovanjem, ističe Antić.

Neće platu od 1.800 EUR:

Imaju Nemci, hoćemo i mi

Izvor: B92, Beta, 20.06.2017.-

Bratislava — Preko 2.000 radnika Folksvagen u Bratislavi ostalo je pred kapijama fabrike i započelo štrajk zahtevajući povišice plata za 16 odsto.

Oni traže povišicu sadašnje prosečne radničke plate od 1.800 evra.

„Članovi sindikata nisu počeli jutarnju smenu i ostali su pred kapijama fabrike. Tokom dana pridružice nam se zaposleni iz popodnevene i večernje smene. Štrajkovaćemo dok nam uprava preduzeća ne ponudi prihvatljiv rast plata, a trenutno zahtevamo povišicu od 16 odsto“, kazao je šef Modernih sindikata u fabrici Folksvagen Slovačija Zoroslav Smolinski.

Štrajk nije sprečila ni poslednja ponuda Folksvagena da ove godine radnici dobiju povišice od 4,5 odsto i jednokratnu isplatu 350 evra, dok bi od naredne godine plate porasle za još 4,2 odsto.

„Žao nam je što nije došlo do dogovora. Pozivamo sindikate na predusretljivi gest kako bi došli do obostrano prihvatljivog dogovora. Neodgovorni zahtevi sindikata ugrožavaju budućnost preduzeća i radna mesta naših zaposlenih“, saopštila je portparolka fabrike Lucija Kovarovič.

Oko 8.500 od 12.300 radnika Folksvagena u Slovačkoj, iako po platama spadaju među privilegovane, na štrajk su se odlučili zato što, po njihovoj oceni, koncern ne povećava plate dovoljno, iako fabrika prolazi kroz uspešan period i ima odlične poslovne rezultate.

„Više godina spadamo u najbolje fabrike Folksvagena. Uprkos tome za isti rad dobijamo znatno niže plate nego u Nemačkoj. Ako radnici u jednom od najprosperitetnijih slovačkih preduzeća ne budu tražili odgovarajuće plate, u Slovačkoj se nikada neće zarađivati dobro“, saopštili su sindikati i zatražili podršku vlade.

Slovački premijer Robert Fico izjavio je da je opravdano pitanje zašto su slovačkim radnicima plate toliko manje nego folksvagenovim radnicima u Nemačkoj.

„Plate su tu relativno visoke ako uporedimo sa slovačkim prosekom. Za mene je pitanje čoveka koji stoji pored fabričke trake u Folksvagenu opravdano. Ako je to

preduzeće koje ima najviši kvalitet, visoku produktivnost rada, zašto da taj čovek u Bratislavi ima polovinu ili i za dve trećine manju platu nego isti radnik koji radi u Nemačkoj“, kazao je premijer.

Ministar finansija Peter Kažimir upozorio je, međutim, da bi se štrajk duži od 15 dana već zbog značaja koji Folksvagen Slovakija ima za slovačku privredu i zbog niza slovačkih kooperanata odrazio i na privredni rast.

Prema proračunu Ministarstva finansija dnevni prihodi fabrike su 6,3 miliona evra i da bi već 12 dana neprekidnog štrajka kada proizvodnja stoji smanjilo BDP Slovačke za 0,1 odsto.

Prošle godine Folksvagen je u Bratislavi proizveo 389.000 automobila a 2016. završio uz dobit od 145 miliona evra.

Nišlije u štrajku 8 godina

Izvor: Novosti, 19.06.2017.

Autor: D. Halihodžić.-

Armija niških radnika nikako ne uspeva da naplati svoja potraživanja. Preduzeća su im ostala dužna 2,8 milijardi dinara za plate

OD prvog štrajka do danas prošlo je osam godina. To su u ponedeljak ispred Gradske kuće u Nišu obeležili radnici propalih firmi iz ovog grada. Njima su preduzeća u kojima su pojedini proveli decenije rada ostala dužna 2,8 milijardi dinara na ime neisplaćenih zarada. Sada su opet odlučili da presaviju tabak i tuže. Pripremaju se da podnesu tužbe Ustavnom sudu, jer država nije uspela da ih isplati iako imaju pravosnažne sudske presude.

Poslednji sastanak sa predstavnicima Ministarstva privrede imali su februara ove godine. Radnici se pozivaju i na

obećanje donedavnog premijera Aleksandra Vučića koji im je septembra prošle godine obećao da će njihov problem biti rešen „do kraja godine“.

Od 7.300 radnika, najviše iz elektronske, mašinske industrije i nekoliko tekstilnih fabrika, koliko se prema evidenciji vode kao poverioci, tek njih dvadesetak okuplja se svakog petka na simboličnim protestima ispred Gradske kuće. Njihov vođa i član pregovaračkog tima sa vladinim predstavnicima već četiri godine je Žarko Đorđević. Priznaje da je napravio veliku grešku što je na početku ubeđivao svoje kolege da povlače radikalne poteze i izlažu državu većim troškovima nego da pregovaraju.

- Ništa nismo dobili, samo su nas zamajavali. Najbliži rešavanju ovog problema bili smo prilikom posete premijera Vučića Nišu kada nas je primio i obećao da ćemo biti isplaćeni. Bili smo svedoci kada je dao nalog gradonačelniku Darku Bulatoviću da nam pomogne oko evidencije svih radnika i ministru Goranu Kneževiću da za dva meseca nađe model kako ćemo biti isplaćeni. U republičkoj kasi za 2016. godinu bilo je „viška“ od 52 milijarde dinara a za isplatu svih radnika u Srbiji potrebno je 28 milijarde dinara. Znači, da je htela, država je mogla da nas isplati. Očigledno da moramo i mi kao i rezervisti da se obratimo još Ustavnom sudu a odmah zatim i sudu u Strazburu - navodi Đorđević koji sada očekuje pomoć advokata.

Niški radnici se pozivaju na već postojeću preporuku iz Strazbura po kojoj država Srbija mora da isplati sve izvršne presude, ali ne znaju koji je način da i oni to ostvare.

- Sudovi u Srbiji ovu preporuku selektivno primenjuju, pa su tako radnici „Leteksa“ u Leskovcu na osnovi Strazbura dobili sve što im se duguje, a po našim presudama sud ne reaguje - dodaje Đorđević.

MINIMALAC

KRAJEM godine Vlada Srbije je isplatila niškim radnicima po jedan minimalac, ali još uvek ne znaju po kom osnovu.

- Rekli su da će to biti pomoć a kada je trebalo da podignemo novac kod Poštanske štedionice, tražili su da

potpišemo da se za taj iznos odričemo od glavnice duga - veli Đorđević.

KATASTROFA! NA MINIMALCU DUPLO VIŠE RADNIKA: Evo kako pet godina tonemo u bedu!

Izvor: Kurir, 19.06.2017.

Autor: Slavica Tomčić. -

Oko 350.000 zaposlenih s najmanjim primanjima ne može da kupi ni najosnovnije namirnice, dok je kupovna moć ostalih građana za pet godina srozana za trećinu

Kako se u Srbiji živi najbolje se vidi po tome što je za poslednjih pet godina, dok je Vladu vodio Aleksandar Vučić, više nego dupliran broj radnika koji primaju minimalac, dok se kupovna moć ostalih građana srozala za trećinu.

Naime, procene sindikata su da je 2012. godine minimalnu zaradu primalo oko 142.000 radnika, dok sada skoro 350.000 njih dobija minimalac od 23.920 dinara, koji nije dovoljan ni za kupovinu najosnovnijih životnih namirnica. Tako je za minimalnu potrošačku korpu u martu 2017. bilo potrebno izdvojiti 35.962 dinara, što znači da je radnicima s minimalnim primanjima i za najosnovnije potrebe falilo 12.042 dinara. Čak i onima s prosečnom zaradom mesečno nedostaje 21.380 dinara za podmirenje prosečne potrošačke korpe. To potvrđuju i najnovije analize Eurostata, koje pokazuju da je za podmirenje prosečne potrošačke korpe

građanima Srbije potrebna jedna i po zarada, kao i da je kupovna moć domaćinstava u Srbiji svega 45 odsto od proseka u EU. To nas i dalje svrstava u grupu najsiromašnijih zemlja Evrope. Naime, po indeksu bede Srbija je godinama u samom vrhu evropskih i svetskih lista i nije se mrdnula dalje od osmog mesta.

Da je život u Srbiji daleko od boljitka, građani najbolje vide po svom novčaniku. Tako su, na primer, 2011. mogli da priušte 30 odsto više meda, pirinča, ribe i pasulja nego 2015, a za više od 22 odsto je u ovom periodu opala i kupovina mleka.

Ekonomista Saša Đogović iz Instituta za tržišna istraživanja kaže da je kupovna snaga građana nezadovoljavajuća:

- Posle prvog udara i pada kupovne moći zbog smanjenja zarada u javnom sektoru i penzija došlo je do blagog pomaka napred, ali nedovoljno za normalan život, nego je i dalje na delu opšta borba za preživljavanje. I dalje su neophodne doznake iz inostranstva, prodaja vrednosti iz domaćinstva - slika, nakita i pokućstva, pomoć rođaka sa sela ili se preživljava pomoću sive ekonomije.

USPRS: Ministarstvo traži smenu Lipkovskog

Izvor: RTV, 16.06.2017.-

Unija sindikata prosvetnih radnika Srbije (USPRS) neprijatno je iznenađena zahtevom, koji je Ministarstvo prosvete, nauke i tehnološkog razvoja uputilo Narodnoj skupštini Republike Srbije i resornom odboru, za smenu predsednika Nacionalnog prosvetnog saveta (NPS), profesora dr Aleksandra

Lipkovskog.

U saopštenju Unije sindikata se izražava sumnja u razloge za smenu koje je ministarstvo navelo, ističući da kako opravo Ministarstvo prosvete i njegovi činovnici predstavljaju „sinonim za javašluk, kašnjenja i probijanje svih mogućih rokova“.

Unija SPRS smatra da je profesor dr Aleksandar Lipkovski svojim znanjem, stručnošću i ličnošću, doprineo podizanju ugleda samog Saveta u očima stručne javnosti i da u najvećoj meri zahvaljujući i njemu, NPS predstavlja najznačajniji korektivni faktor u radu samog Ministarstva prosvete .

„Smena predsednika Lipkovskog predstavljala bi ućutkivanje glasa razuma“, ističe se u saopštenju.

Saradnju koju je Unija SPRS, naročito njen resor koji se bavi obrazovnim sistemom, ostvarila sa profesorom dr Aleksandrom Lipkovskim, prosvetari ocenjuju više nego dobrom i uspešnom.

„Upoznati smo sa opravdanim nastojanjem profesora Lipkovskog da sa određenim predlozima ne treba previše žuriti, da poteze najpre treba dobro osmisliti, kao i da obrazovanje ne treba posmatrati kao polje za obavljanje različitih eksperimenata i ishitrenih projekata koji mogu dovesti do nesagledivih posledica“, navodi se u saopštenju.

Takođe, napominju kako naslućuju da pojedinim činovnicima u samom ministarstvu veoma smeta zalaganje profesora Lipkovskog za struku i stručnost u radu, kao i otvorena i argumentovana kritika koju je uputio na predloženi nacrt Zakona o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja.

Unija SPRS smatra da Nacionalni prosvetni savet zasluđuje da se na njegovom čelu nalazi ličnost sa integritetom, znanjem i stručnošću, odnosno sa svim onim kvalitetima koje nesumnjivo poseduje prof. dr Aleksandar Lipkovski“, zaključuje se u saopštenju.

Rad preko agencija - legalizacija eksploatacije

Izvor: ritamgrada.rs, 15.06.2017.-

Procenjuje se da u Srbiji ima od 50.000 do 100.000 radnika angažovanih preko ugovora sa agencijama koje ustupaju radnike drugim poslodavcima na određeno vreme, što je za sindikat nezakonito, rečeno je u Kragujevcu na tribini pod nazivom "Radništvo na lizing - legalizacija eksploatacije".

Prema rečima predsednika Samostalnih sindikata Kragujevca Jugoslava Ristića, najveći primeri takvog zapošljavanja su "Pošta", "Elektrodistribucija" i NIS, gde ni jedan radnik nije direktno uposlen, već 2.000 mladih radi preko agencija za minimalnu zaradu.

Ristić je naveo da je samo manji broj evropskih zemalja prihvatio takvo zapošljavanje, a u Srbiji se radi o "udvorištvu" vlasti u cilju stvaranja ambijenta za strane kompanije i jeftinu radnu snagu.

"Privremeni rad preko agencija poništava radno zakonodavstvo i derogira radni odnos na neodređeno vreme i ako broj tako zaposlenih radnika ne bude ograničen, poslodavci u Srbiji više neće hteti nikoga da zaposle na neodređeno vreme", ocenio je Ristić.

Prema njegovim rečima, bez ovog ograničenja svi radnici će biti zaposleni samo na određeno vreme, ostaće nezaštićeni, a neko će da ostvaruje ekstra profit.

Sindikati su protiv zapošljavanja preko agencija, ali pošto se Srbija obavezala da to uvede u svoje zakonodavstvo do 2024. godine prihvatanjem Konvencije 181. Međunarodne organizacije rada, onda su sindikati prihvatili da pregovaraju o izradi nacrtu zakona o radu preko agencija.

Sindikat traži da se u zakon uvedu ograničenja i da radnici

koji se tako angažuju budu skuplji za poslodavce.

“Ministarstvo rada je formiralo radna tela za izradu Nacrta zakona, u koja su, na naše zaprepašćenje, pored sindikata i udruženja poslodavaca ušli i predstavnici najvećih agencija u Srbiji”, rekao je Ristić.

Predstavnica Levog samita Srbije Tamara Baković je rekla da za radnike koji se angažuju kod poslodavca preko agencija moraju da budu obezbeđeni isti uslovi kao i za radnike koji su direktno uposleni, što danas nije slučaj u praksi.

“Radi se o veoma komplikovanom trostranom radnom odnosu i iz tog razloga mora da bude jako dobro uređen da bi radnik imao maksimalnu moguću zaštitu”, rekla je Baković.

Predsednik Samostalnog sindikata kod kooperanta FIAT-a “Manjeti Mareli” u Kragujevcu Aleksandar Korać ukazao je na probleme radnika angažovanih preko agencija, uz ocenu da su oni kao robovi.

Agencije izbegavaju da ih zaposle na neodređeno vreme tako što po isteku ugovora na određeno vreme, zaključuju nove ali preko svojih drugih filijala, opet na određeno vreme, zatim zarade tako angažovanih ne prate povećanja plate ostalim radnicima, a retko kada se poštuje njihov prekovremeni rad.

“Kada je ugašena treća smena u FIAT-u, ostali smo bez radnika koji su bili zaposleni preko agencije “Adeco”, od njih 30 je ostalo samo šest. Dobili su mnogo manje otpremnine u odnosu na radnike u FIAT-u”, rekao je Korać.

Predstavnik udruženja “Crvena inicijativa” iz Kragujevca Milan Petrović je rekao da se za praksu agencija može reći da je kriminalna, da one krše zakon ili ga zaobilaze.

“Po zakonu, svaki radnik koji je radio godinu dana mora da bude prijavljen za stalno, a agencije to izbegavaju na razne načine”, rekao je Petrović.

Sindikat traži da bude ograničeno zapošljavanje radnika preko agencija

Izvor: Blic, Beta, 15.06.2017.-

Procenjuje se da u Srbiji ima od 50.000 do 100.000 radnika angažovanih preko ugovora sa agencijama koje ustupaju radnike drugim poslodavcima na određeno vreme, što je za sindikat nezakonito, rečeno je u Kragujevcu na tribini pod nazivom „Radništvo na lizing - legalizacija eksploatacije“.

Prema rečima predsednika Samostalnih sindikata Kragujevca Jugoslava Ristića, najveći primeri takvog zapošljavanja su „Pošta“, „Elektrodistribucija“ i NIS, gde ni jedan radnik nije direktno uposlen, već 2.000 mladih radi preko agencija za minimalnu zaradu.

Ristić je naveo da je samo manji broj evropskih zemalja prihvatio takvo zapošljavanje, a u Srbiji se radi o „udvorištvu“ vlasti u cilju stvaranja ambijenta za strane kompanije i jeftinu radnu snagu.

- Privremeni rad preko agencija poništava radno zakonodavstvo i derogira radni odnos na neodređeno vreme i ako broj tako zaposlenih radnika ne bude ograničen, poslodavci u Srbiji više neće hteti nikoga da zaposle na neodređeno vreme - ocenio je Ristić.

Prema njegovim rečima, bez ovog ograničenja svi radnici će biti zaposleni samo na određeno vreme, ostaće nezaštićeni, a neko će da ostvaruje ekstra profit.

Sindikati su protiv zapošljavanja preko agencija, ali pošto se Srbija obavezala da to uvede u svoje zakonodavstvo do 2024. godine prihvatanjem Konvencije 181. Međunarodne organizacije rada, onda su sindikati prihvatili da

pregovaraju o izradi nacrtu zakona o radu preko agencija.

Sindikata traži da se u zakon uvedu ograničenja i da radnici koji se tako angažuju budu skuplji za poslodavce.

- Ministarstvo rada je formiralo radna tela za izradu Nacrta zakona, u koja su, na naše zaprepašćenje, pored sindikata i udruženja poslodavaca ušli i predstavnici najvećih agencija u Srbiji - rekao je Ristić.

Predstavnik Levog samita Srbije Tamara Baković je rekla da za radnike koji se angažuju kod poslodavca preko agencija moraju da budu obezbeđeni isti uslovi kao i za radnike koji su direktno uposleni, što danas nije slučaj u praksi.

- Radi se o veoma komplikovanom trostranom radnom odnosu i iz tog razloga mora da bude jako dobro uređen da bi radnik imao maksimalnu moguću zaštitu - rekla je Bakovićeva.

Predsednik Samostalnog sindikata kod Fijatovog kooperanta „Manjeti Mareli“ u Kragujevcu Aleksandar Korać ukazao je na probleme radnika angažovanih preko agencija, uz ocenu da su oni kao robovi.

Agencije izbegavaju da ih zaposle na neodređeno vreme tako što po isteku ugovora na određeno vreme, zaključuju nove ali preko svojih drugih filijala, opet na određeno vreme, zatim zarade tako angažovanih ne prate povećanja plate ostalim radnicima, a retko kada se poštuje njihov prekovremeni rad.

- Kada je ugašena treća smena u „Fijatu“, ostali smo bez radnika koji su bili zaposleni preko agencije „Adeco“, od njih 30 je ostalo samo šest. Dobili su mnogo manje otpremnine u odnosu na radnike u „Fijatu“ - rekao je Korać.

Predstavnik udruženja „Crvena inicijativa“ iz Kragujevca Milan Petrović je rekao da se za praksu agencija može reći da je kriminalna, da one krše zakon ili ga zaobilaze.

- Po zakonu, svaki radnik koji je radio godinu dana mora da bude prijavljen za stalno, a agencije to izbegavaju na razne načine - rekao je Petrović.

Ko profitira od dualnog obrazovanja u Srbiji?

Izvor: Radio slobodna Evropa, 14.06.2017.

Autor: Amela Bajrović.-

Da li će đaci zbog dobre ocene iz prakse ili da bi uopšte mogli da polože razred morati da pristanu na različita poniženja”, pita predsednik Udruženih sindikata Srbije “Sloga” Željko Veselinović, nakon upravo okončane rasprave o Nacrtu Zakona o dualnom obrazovanju.

U Ministarstvu prosvete Srbije, na upit Radija Slobodna Evropa, uveravaju da takav model obrazovanja otvara učenicima vrata najvećih kompanija za učenje, a kasnije i zapošljavanje.

Učenici koji su među prvima već pohađali dualno obrazovanje, model učenja koji naglasak stavlja na praksu, uglavnom iznose pozitivne ocene.

Školu za dizajn kože i tekstila u Novom Pazaru, pohađa 30 učenika, koji su raspoređeni u deset privatnih kompanija. Zainteresovanih ima mnogo više, ali je zbog skućenog prostora u fabrikama, ove školske godine, ovo bio jedino prihvatljiv broj.

Javna rasprava Nacrta Zakona o dualnom obrazovanju u Srbiji su završene krajem prošle nedelje, a novopazarska škola sa čijim učenicima smo razgovarali nije jedina koja ga uveliko realizuje.

Direktor škole **Meho Camović** kao otežavajuću okolnost navodi nepostojanje javnog prevoza do fabrika, koje se

obično nalaze na periferiji grada. On tvrdi da učenici kroz ovakvo obrazovanje stižu nova znanja i iskustva, bez obzira što i u okviru škole postoje dobri uslovi za njihov napredak.

„U fabrikama ipak svakodnevno rade nešto novo, uključuju se, prilagođavaju sredini, radnicima, stiču radnu naviku koja je drugačija nego u našim radionicama. Jedan broj učenika ostaje da radi u tim fabrikama, a bolji učenici obično upisuju fakultete”, rekao je Camović.

On veruje da će naredne školske godine proširiti broj firmi sa kojima saraduju, što će povećati i broj učenika koji će biti uključen u ovakav način sticanja znanja.

Nihad Ugljanin, vlasnik tekstilne kompanije Brug džins, gde praktičnu nastavu pohađa šest đaka ove škole, kaže da su oni raspoređeni na jednostavnija radna mesta i lakše operacije.

„Oni stiču radnu naviku, upoznaju se sa radnim okruženjem i svojim radom doprinose razvoju naše kompanije. Zadovoljan sam početnim rezultatima, ipak je ovo bila prva godina realizacije ovog programa. Đaci prostije operacije mogu odmah da rade, što nam mnogo znači, jer na taj način možemo da popunimo neka radna mesta koja nam fale”, rekao je Ugljanin.

U Nacrtu Zakona o dualnom obrazovanju predlaže se da đaci imaju 35 časova rada nedeljno, a da za to budu plaćeni polovinom minimalca.

Sindikati u Srbiji upozoravaju da bi to mogao biti prostor za zloupotrebu dece, tako što bi radili samo pet sati manje od odraslih, a za to čak drastično bili manje plaćeni.

Sindikalista **Željko Veselinović** tako smatra da je Srbija zakasnila četrdeset godina sa uvođenjem ovakvog sistema obrazovanja, a da ovdašnja deca nemaju gde da se zaposle posle srednje škole, dobar deo njih **odlazi u inostranstvo** ili se zapošljavaju na zanimanja gde nije potrebno predznanje.

„Hoće li učenici građevinske struke mešati malter za 10.000 dinara mesečno ili će oni trgovačke struke raditi za isti taj

novac u nekim trgovinskim lancima na kasi ili će puniti rafove? Mnogo je tu otvorenih pitanja, a mi smo uvereni da je ovaj zakon kreiran po modelu stranih kapitalista. On u teoriji ima dobrih stvari, ali će u praksi značiti izrabljivanje dece i dobijanje još jeftinije radne snage, pogotovu u manuelnim poslovima”, rekao je Veselinović za RSE.

U Ministarstvu prosvete Srbije kažu da je u pitanju loše tumačenja Nacrta Zakona prema kojem će u prvoj godini učenik provodi četiri dana u školi, jedan u kompaniji, u drugoj godini tri dana teorije, dva u kompaniji i u trećoj godini dva dana u školi i tri dana u kompaniji.

„Nemamo ništa protiv da se obuka obavlja u tim velikim kompanijama, kojih je na žalost veoma malo, ali pod uslovom da se one zakonom obavežu da sutra tu decu, čijim su radom zadovoljni, zaposle, da im daju posao za stalno. Toga svega sada nema u Nacrtu Zakona o dualnom obrazovanju”, komentariše Veselinović.

Od septembra tekuće godine 127 škola u Srbiji uvodi nastavu po dualnom modelu obrazovanja.

Vojni sindikat podneo prijavu protiv Vulina

Izvor: Danas, FoNet, 14.06.2017.-

Vojni sindikat Srbije podneo je danas Upravnoj inspekciji, prijavu protiv ministra za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja zbog nezakonitog postupanja u postupku utvrđivanja reprezentativnosti Vojnog sindikata Srbije, za teritoriju Srbije u delatnosti odbrane, saopštio je taj sindikat.

U saopštenju, sindikat navodi da je Odboru za utvrđivanje reprezentativnosti sindikata i udruženja poslodavaca podneo

zahtev za utvrđivanje reprezentativnosti Vojnog sindikata Srbije za teritoriju Srbije u delatnosti odbrane.

Odbor je trebalo o tom zahtevu da odluči u roku od 30 dana, ali to nije učinio ni za više od pet meseci.

Zbog toga je, kako predviša zakon, od ministra za rad, novim zahtevom iz februara 2017. zatraženo da sam odluči o tome i donese rešenje kojim će se to pravo priznati Vojnom sindikatu Srbije, što on do danas takođe nije učinio.

Na taj način ministar za rad se pridružio onima koji svesno krše zakone koje su dužni da sprovode i štite, navodi se u saopštenju.

Reprezentativnost u delatnosti odbrane na teritoriji Srbije, važna je Vojnom sindikatu Srbije, zbog toga što nakon njenog priznavanja taj sindikat dolazi u poziciju da sa Vladom Srbije pregovara o zaključenju posebnog kolektivnog ugovora za zaposlene u delatnosti odbrane, kaže se u saopštenju.

Sindikatu je ocenio da je „očigledno da ministar za rad, više od 270 dana, svesno i namerno opstruiše priznavanje ovog prava pripadnicima Vojske Srbije, grubo kršeći Zakon o radu za koji je nadležan, ometa u ostvarivanju prava iz radnog odnosa što je presedan.

„Rupa“ u radnom stažu -

radio si, a kao da nisi

Izvor: subotica.com, 12.06.2017.-

Praksa da poslodavac ne uplaćuje doprinose zaposlenom ni danas nije retka i procena je da se sa problemom nepovezanog radnog staža u Subotici suočava nekoliko stotina radnika.

U Savezu samostalnih sindikata navode da je problem sistemski, te da je neophodno pronaći adekvatno rešenje, jer on kulminira pred odlazak u penziju, kada se oštećeni radnik nađe u situaciji da sam sebi treba da uplati zaostale doprinose, što često nije moguće - a ni pravedno.

Sa saznanjem da imaju „rupu“ u radnom stažu od čak nekoliko godina, **Nataša Bursać**, **Omerka Marević** i **Suzana Godar** su kao tehnološki višak otišle iz firme, u kojoj su provele više od 20 godina. Ni nakon pet godina, situacija za ove bivše radnice „Željezničara“ nije se promenila.

Iako do penzije imaju još vremena, kažu da su svesne problema, a razočaranje je osećaj koji preovladava - redovno su ispunjavale svoje radne obaveze, ali poslodavac nije ispunio svoje, dodaju ove žene.

- Rupa u stažu predstavlja velik problem za mene. I kada sam odlazila iz firme, žena u NSZ-u mi je rekla da to treba da rešimo, ali ne znamo na koji način - objašnjava Bursać.

- Mislim da niko od nas nema toliko novca da sam sebi uplati staž, pa da ode u penziju. Ipak je to mnogo para, iako je u pitanju minimalac svih godina - dodaje Marević.

- Razočarana sam, nego šta. Redovno smo radili, odlazili na posao, a poslodavac nije ništa uplaćivao - kaže Godar.

Povezivanje radnog staža je rađeno jedno vreme, ali za preduzeća u restrukturiranju i privatizaciji. S rupama u stažu sada su ostali samo radnici iz privatnih firmi, poput tri žene čiju sudbinu deli još oko 100 njihovih bivših kolega. U Savezu samostalnih sindikata smatraju da za državu ovaj problem treba da bude prioritet, budući da je problem nastao upravo zbog nereagovanja državnih organa.

- Država je morala da kontroliše sve poslodavce koji isplaćuju zaradu i morala je na vreme da reaguje da se doprinosi regulišu - da li oduzimanjem imovine, da li naplatom privatno ili preko povezanih lica - država je morala da vodi računa da ovi ljudi ne ostanu bez povezanog radnog staža i problema. Kako vreme odmiče, s tim je problem žešći, i u glavi i u državi, jer se približavate kraju

radnog veka, a imate neuplaćene doprinose - napominje
Ištvan Huđi, potpredsednik SSSS.

Neprijatno iznenađenje da ima nepovezan radni staž, radnika najčešće sačeka u trenutku kada treba da ode u penziju, kaže **Zlatko Marosiuk**, Zaštitnik građana. Marosiuk savetuje da svako ko želi da proverí koliko ima uplaćenog staža osiguranja, treba da ode u sobu 41 PIO fonda i izvadi listing osiguranja.

- Prvo što savetujemo jeste da radnici podnesu prijavu Poreskoj upravi, jer je ona jedina nadležna za naplatu - kaže
Zaštitnik građana.

Kako bi se popunila „rupa“ u radnom stažu za oko 500 radnika, koliko se procenjuje da ih u Subotici ima, Sindikat će pokrenuti inicijativu na Socijalno - ekonomskom savetu Grada, a zatim i prema višim organima.

Situacija varira od preduzeća do preduzeća i ni jedan slučaj nije isti, dodaju sindikalci, ali je problem za ljude koji dele sudbinu sa tri žene s početka priče, uvek isti - radio si, a kao da nisi.

Sloga: Što pre imenovati premijera

Izvor: Danas, Fonet, 09.06.2017.-

Udruženi sindikati Srbije „Sloga“ pozivaju predsednika Srbije i vladajuću većinu da što pre imenuju novog premijera kako bi ekonomske teme zamenile političke, budući da je, kako ocenjuje, predhodna nedelja ličila na „jeftino režiranu sapunicu sa elemantima zabave“.

Građanima je dosta neizvesnosti u pogledu ko će zameniti doskorašnjeg prvog čoveka Vlade, hoće li na mestu premijera biti „on“ ili „ona“, već isključivo neko će biti

stručan, kompetentan i ko može obrazložiti način na koji će odmah povećati plate, a samim tim i standard građana, navela je Sloga u saopštenju.

Sloga ocenjuje da se u Srbiji se sve teže živi, da plate i penzije ne pokrivaju ni osnovnu potrošačku korpu za preživljavanje, „dok se rad Vlade sveo na industriju za proizvodnju dijaspore“.

Umesto „svakodnevne zabave i sve češćeg manipulisanja nacionalnim osećanjima“, Sloga poziva predsednika Srbije i vladajuću većinu „da se ugledaju na rumunski parlament koji je velikom većinom glasova ove nedelje usvojio zakon o povećanju plata, uprkos kritikama Evropske komisije i Međunarodnog monetarnog fonda“.

„Šestočasovno radno vreme nemoguće u Švedskoj, a kamoli u Srbiji“

Izvor: Bizlife.rs, 06.06.2017.

Autor: Dnevnik.rs, -

Skraćivanje radnog dana s osam na šest sati da bi se povećala zaposlenost, slobodno se može reći da nije izvodljivo u Srbiji, piše Dnevnik.

Po rečima predsednika Saveza samostalnih sindikata Vojvodine Gorana Milića, ideja da se u našoj zemlji skрати radni dan ili nedelja nije dobra jer bi uz manju satnicu sigurno došlo i do smanjenja zarada, koje su i sada veoma

male i nedovoljne za pristojan život.

“U Srbiji, gde je minimalna zarada, u proseku, oko 22.500 dinara teško može da se preživi jer s novcem kojim se mesečno raspolaže ne mogu da se zadovolje ni osnovne potrebe, a to veoma teško uspeva i onima koji rade i više sati i na bolje plaćenim radnim mestima“, kaže Milić.

Dodaje da to nije uspelo čak ni u zemljama s veoma visokim standardom, kao što je Švedska, gde uz smanjenje radnog dana na šest sati nije smanjivana zarada. U Švedskoj je to dovelo do boljeg učinka zaposlenih i većeg zadovoljstva pacijenata, bilo je i manje bolovanja, **ali su troškovi, zbog zapošljavanja novih radnika, bili visoki.**

“Zbog manje sati rada bile bi smanjene i zarade, a onda bi, da bi mogli da obezbede egzistenciju, radnici morali da rade na više mesta i rezultat skraćanja radnog dana ne bi bio vidljiv i vrteli bi se u krug. Siguran sam u to da skraćanje radnog dana na šest sati nije najvažnija tema vezana za položaj zaposlenih u Srbiji. Za to je potrebno poboljšati uslove rada, obezbediti poštovanje zakona, zaštitu prava radnika, važno je preduzeti korake koji će stvoriti povoljan ambijent za ulaganja i otvaranje novih radnih mesta, smanjiti rad na crno, negativne efekte sive ekonomije...“, kaže Milić.

Ostali kazneni poeni za prevremenu penziju

Izvor: novosti.rs, 03.06.2017.

Autor: J.Ž.Skenderija. -

Sindikata nezadovoljan odnosom prema njegovoj

inicijativi. O predlogu tek posle mišljenja Ministarstva finansija i MMF

PREDSTAVNIK Saveza samostalnih sindikata Srbije u radnoj grupi koja priprema izmene i dopune Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju Zoran Mihailović napustio je prvi sastanak kako bi izrazio nezadovoljstvo zato što se u pripremljenom materijalu uopšte ne pominje, u skladu sa ranijim najavama državnih zvaničnika, ukidanje „kaznene mere“ trajnog umanjenja penzija osiguranicima koji imaju manje od 65 godina starosti u momentu odlaska u penziju.

Kako kažu u SSSS, bilo je najavljeno da će to postati privremena „kazna“ dok osiguranik ne napuni 65 godina. Oni smatraju da su situacijom u kojoj nije na dnevni red stavljeno ukidanje „penala“, obmanuti i izmanipulisani.

- Predložili smo ovu izmenu još na sastanku Socijalno-ekonomskog saveta i ona je prihvaćena - kaže Zoran Mihailović, potpredsednik Veća SSSS. - Kada smo dobili materijal, shvatili smo da smo prevareni i da se u tekstu nigde ne pominje ukidanje kaznenih poena, već novi način obračuna za poljoprivredne penzije ili kako će se ubuduće obračunavati lični koeficijent prilikom odlaska u penziju. Rečeno nam je da će se tek na jesen govoriti o našoj inicijativi. Navodno, još nisu stigla mišljenja Ministarstva finansija i MMF.

U Ministarstvu za rad kažu da je radna grupa održala tek prvi sastanak na kojem su predstavljeni njeni članovi.

- Predstavnici sindikata su nepotrebno i nekorektno napustili sastanak i nisu izneli svoje predloge i argumente o kojima bi se raspravljalo, s obzirom na to da radna grupa ima zadatak da pripremi izmene Zakona o PIO - kažu oni.

Radna verzija je, kažu u Ministarstvu, samo polazna osnova i daleko je od konačnog rešenja, i stoga je nekorektno da član radne grupe iznosi u javnost svoje utiske umesto da raspravlja na sastanku radne grupe o konkretnim odredbama zakona.

- Trebalo je da razmatramo način i mogućnosti za izmenu režima „penala“, kao i druge odredbe Zakona koje je

potrebno menjati, u skladu sa najavama - kažu u Ministarstvu. - Posle usaglašavanja sa socijalnim partnerima i udruženjima penzionera, Zakon će biti na javnoj raspravi da bi stručna javnost mogla da se izjasni o predloženim izmenama.

PREDLOG SAMOSTALNOG SINDIKATA

SVI koji su otišli u penziju bez ispunjenog starosnog uslova, od trenutka kada napune 65 godina primaće punu penziju, predlog je SSSS. Izmene Zakona o PIO, po njima, moraju da važe za sve penzionere koji su zbog ranijeg odlaska do sada plaćali „penale“. Njima će penzija biti podignuta na nivo bez umanjenja onda kada dostignu opštu starosnu granicu, ali tek od trenutka početka primene zakona. U Srbiji 20.087 osoba prima penziju sa umanjnjem, a 5.218 korisnika trenutno ima maksimalno umanjenje.

Sindikalni interes iznad partijskog

Izvor: demostat.rs, 03.06.2017.-

Autor: G. Vlaović.-

Položaj i tretman sindikata u Nemačkoj je nesporno među najboljima u Evropi i ta zemlja bi definitivno trebalo da bude ogledni primer ispravnog i korektnog ponašanja kada je reč o radničkim pravima, kaže za Demostat Željko Veselinović, predsednik Udruženih sindikata Srbije „Sloga“.

Prema njegovim rečima, Nemačka je uz skandinavske zemlje, države Beneluksa i Sjedinjene Američke Države jedina zemlja u svetu za koju bi se moglo reći da se socijalni dijalog u njoj odvija na zadovoljavajući način. - U Nemačkoj je obavezno da poslodavac i sindikati dogovore i potpišu kolektivni ugovor a da radnicima bude omogućeno

sindikavno organizovanje. Ono što je specifično je to da takva pravila i kodeksi korektnog ponašanja ne važe samo u toj zemlji već i u svim drugim državama u kojima nemačke kompanije investiraju. Šta više, nemački poslodavac u tim slučajevima traži i od svojih kooperanata da zaključe kolektivne ugovore sa zaposlenima i dozvole im sindikalno organizovanje. Na taj način je omogućeno da se štite radnička prava velikog broja zaposlenih - objašnjava Veselinović.

On dodaje da sindikati imaju veoma važnu ulogu i u političkom životu Nemačke. - Bez obzira da li je reč o levičarskim, centrističkim ili desničarskim partijama sve one u svojim redovima među poslanicima nemačkog parlamenta imaju članove sindikata. Nisu svi poslanici - sindikalci istovremeno i sindikalni funkcioneri ali svi oni imaju sindikalnu člansku knjižicu. Takođe, nemaju sve parlamentarne stranke srazmeran broj sindikalaca u svojim redovima ali karakteristika nemačke politike je da ih ipak ima svaka. Tako recimo u parlamentu Nemačke od 650 poslanika čak njih 450 dolazi iz redova sindikata.

U Srbiji u Skupštini sa druge strane na žalost nemamo ni jednog sindikalnog predstavnika. Kad se to uzme u obzir potpuno je jasno da bi na tom planu Srbija trebalo da sledi pozitivan primer Nemačke - ističe Veselinović. Naš sagovornik ističe da je karakteristika Nemačke i to da se u toj zemlji donosi najmanji broj zakona koji bi se mogli okarakterisati kao antiradnički. - Razlog zbog čega je to slučaj u Nemačkoj i Austriji je taj što sindikalci - poslanici sindikalni interes stavljaju iznad partijskog. I to se dešava bez obzira kojoj političkoj opciji pripadaju. Kada je reč o zakonima bitnim za egzistenciju radnika oni glasaju po sindikalnoj svesti a ne partijskoj liniji - navodi Veselinović.

Prvi čovek USS „Sloga“ kaže za Demostat da su saveti zaposlenih koji postoje u Nemačkoj veoma dobra stvar za radnike u toj zemlji ali ne i za Srbiju. - U tim savetima zaposlenih nemački radnici to jest njihovi izabrani predstavnici saodlučuju sa poslodavcem o mnogim važnim pitanjima za firmu. Sindikati u Nemačkoj su veoma moćni a

radnici imaju veoma izraženu svest šta je njihov klasni interes i u redovima saveta zaposlenih su isključivo ljudi koji su tu došli na preporuku ili uz odobrenje sindikata.

Na žalost, bar u ovom trenutku klasna svest radnika u Srbiji je kod većine na veoma niskom nivou. To poslodavcima omogućava da u savete zaposlenih postave sebi lojalne i potkupljive kadrove koji ne zastupaju interese radnika i sindikata već su puke marionete menadžmenta. U Srbiji postoji institucija saveta zaposlenih u zakonodavstvu a u nekim preduzećima su čak i formirani ali praksa pokazuje da oni ne štite interese zaposlenih već su „produžena ruka“ poslodavaca. To naravno nije dobro i na taj način se menja suština postojanja tih tela. Dakle, možemo zaključiti da su saveti zaposlenih veoma dobro rešenje za dobro organizovanu radničku klasu i sindikate u Nemačkoj dok u Srbiji oni omogućavaju zaloupotrebu i mahinacije u korist poslodavaca - kaže Veselinović.

Inače, stručna javnost u Srbiji smatra da model socijalne tržišne privrede koji se primenjuje u Nemačkoj garantuje da je položaj radnika zakonski daleko kvalitetnije zaštićen u toj zemlji nego u nekim drugim razvijenim zemljama. Sindikati imaju veoma važnu ulogu kako u životu kompanije tako i u zaštiti radničkih prava. Zakonski je propisano da su poslodavci dužni da sa sindikatima izrade kolektivne ugovore kojim će se urediti oblast prava i obaveza zaposlenih. Time je sindikatima data velika moć jer je poslodavcu onemogućeno da otpusti bilo kog radnika a da se sindikat prethodno ne saglasi sa tim ili da na bilo koji način šikanira i tlači radnike. Kolektivnim ugovorima se striktno preciziraju visina ličnih dohodaka, vrednost prekovremenog rada, nadoknade ili beneficije za ishranu radnika dok su na poslu kao i mnoga druga pitanja važna za standard zaposlenih.

Jedna od privilegija koju imaju radnici u Nemačkoj je da preko svojih izabranih predstavnika u savetima zaposlenih mogu da odlučuju o gotovo svim važnim stvarima vezanim za rad kompanije (primera radi, poslovnih sanacija, broja zaposlenih koji će napustiti kolektiv...) sa izuzetkom

investicione politike koja ostaje ekskluzivno pravo vlasnika kapitala. U Nemačkoj šef sindikata ima veoma veliku platu na nivou one koju prima menadžment. To je zbog toga kako bi on mogao da bude nezavistan i nepotkupljiv te da na adekvatan i kvalitetan način štiti interese zaposlenih. Sindikalci i poslodavci su ti u Nemačkoj koji treba u okviru socijalnog dijaloga da se dogovore o svim segmentima zaštite prava i obaveze zaposlenih. U slučaju da do toga ne dođe sindikati organizuju štrajkove koji su masovni i učinkoviti.

Policajci se ne raduju proslavi: Treba da slavimo Dan poniženja policije

Izvor: Vesti-online.com, 02.06.2017.-

Reprezentativni Policijski sindikat Srbije poslao je našoj redakciji mejl u kome, kako navode, „po ko zna koji put upozorava vrh MUP Srbije da za policajce koji su na terenu obezbedi adekvatan smeštaj“.

Policijski sindikat navodi u saopštenju da su im se obratile i kolege iz Vatrogasnih jedinica koje su poslate u Niš povodom Dana policije 4. juna.

Kako navodi sindikat „vatrogasci su smešteni u jednoj niškoj kasarni koja očigledno nije ona u kojoj su ministri prošle godine trebali da spavaju“.

- Kasarna u kojoj se vatrogasci nalaze do nedelje, je najblaže rečeno užasavajuća, što možete videti iz fotografija u prilogu. Šta ćemo onda proslavljati 4. juna, ako nam policajci žive u ponižavajućim uslovima. Da li je to Dan policije ili Dan poniženja policije - pita Veljko Mijailović, predsednik Policijskog sindikata Srbije.

„Mi ne tražimo da budemo smešteni u hotelima, ali minimum standarda, barem sanitarnih i higijenskih uslova mora da bude ispunjen, a ne da policajci spavaju u poluraspadnutim zgradama i spavaonicama, te da koriste čučavce u 21. veku,“ upozorio je Reprezentativni Policijski sindikat Srbije.

Minimalac treba povećati, ali i smanjiti parafiskalne namete

Izvor: N1, 02.06.2017.-

Svako povećanje minimalne cene rada je dobro, ali povećanje od 10 dinara po satu je isuviše malo, s obzirom da smo jedna od zemalja sa najnižom minimalnom zaradom, ocenila je predsednica Asocijacije slobodnih i nezavisnih sindikata Srbije (ASNS) Ranka Savić.

Direktor hotela „Mona“ Tomislav Momirović pozdravlja najavu o povećanju minimalca, ali napominje da je važnija stvar smanjiti parafiskalne namete.

Gostujući u Novom danu na Televiziji N1, Savić je rekla, da po podacima tog sindikata, oko 400.000 zaposlenih u Srbiji prima minimalnu platu, a da oko 300.000 zaposlenih prima nešto veću od minimalne i da ta plata od „25.000 dinara, koja nije minimalna, jeste ‘minimum minimuma’“.

Tomislav Momirović se slaže da je cena od 140 dinara po satu mala, ali da su poslodavci opterećeni parafiskalnim nametima, pa plata od 22.000 dinara sa porezima i doprinosima iznosi oko 38.000 dinara.

„Stvari su postavljene loše. Vlada ne može da reguliše cenu rada. Ako je to rešenje, hajde da povećamo zarade na hiljadu evra! Kolika je plata dovoljna da čovek živi dostojanstveno? Ako je to 500 evra, ajmo da povećamo na 500 evra“, rekao je Momirović i dodao da misli da su pregovori koji se vode između poslodavaca, vlade i sindikata „lažni“.

Predsednica ASNS kaže da veruje da ako bi se smanjili porezi i doprinosi na minimalne zarade, da bi, po logici tržišta, poslodavac više i zapošljavao.

„Tržište sve to reguliše. Srbija je jedna od zemalja koja ima najveću stopu oporezivanja minimalne zarade...Na isti način oporezujemo minimalnu zaradu i zaradu guvernerke Narodne banke, na primer“, objasnila je Savić i dodala da „minimalnu zaradu treba osloboditi poreza i doprinosa i ja sam sigurna da će se više zapošljavati“.

Savić je međutim naglasila da po Zakonu o radu, poslodavac može da daje minimalnu zaradu zaposlenima u situaciji kad mu je ugroženo poslovanje, ali da je ta mera ograničena na šest meseci, što u stvarnosti nije slučaj, jer kad radnik krene s minimalcem, za taj iznos radi sve vreme.

Momirović je rekao da u njegovom preduzeću radnici ne rade za minimalac i da za njih to nije problem, ali da bi trebalo rehulisati, tj. smanjiti parafiskalne namete.

„Ljudi su ugušeni porezima. Ja imam poverenja da će se to regulisati. Ne znam kako će sve to izgledati, videćemo“, rekao je Momirović.

Dualni sistem u Srbiji nije kao u Nemačkoj i Austriji

Izvor: Danas, 01.06.2017.-

Autor: M.N.Stevanović. -

*** Glavna razlika je što u Nemačkoj đaci sklapaju ugovor sa firmom, a u Srbiji ne * U Nemačkoj učenici dobijaju iznos koji predstavlja „solidan džeparac, ali se od njega ne može iznajmiti stan i živeti samostalno**

Javna rasprava, koja o Nacrtu zakona o dualnom obrazovanju traje do 8. juna, započela je oštrom kritikom sindikata, koji tvrdi da predložena rešenja daju mogućnost za eksploataciju dečjeg rada, jer je predviđeno da učenici kod poslodavca mogu da provedu do 35 sati nedeljno...

... za platu upola manju od minimalca, a zameraju i to što, kao ni poslodavci, nisu konsultovani prilikom izrade tog dokumenta. Ministarstvo prosvete podseća da je sindikat obrazovanja učestvovao u izradi zakona, a tvrde da nepažljivo čitanje može dovesti u zabludu.

- Dualno obrazovanje nije moguće u svim obrazovnim profilima, i za one koji nisu u tom sistemu, gde se tronedeljna praksa organizuje pred kraj godine, odnosi se odredba koja dozvoljava da učenici rade do 35 sati sedmično. Za one koji su u dualnom sistemu, predviđeno je da u prvoj godini četiri dana nedeljno provedu u školi, a jedan dan u kompaniji ili učionici namenjenoj za praktični rad, u drugoj godini imaju tri dana nedeljno teorijske nastave, a dva u kompaniji, dok je u trećoj godini predviđeno dva dana nedeljno u školi, a tri u kompaniji - kažu za naš list u tom ministarstvu.

Dodaju da se najavljenim zakonom regulišu odnosi između učenika, škola i kompanija, bezbednost tokom učenja kroz rad, licenciranje instruktora koji učestvuju u procesu učenja kroz rad u kompanijama kao i definisanje ciljeva samog značaja dualnog obrazovanja.

- Dualno i preduzetničko obrazovanje omogućavaju mladim ljudima da steknu visok nivo kompetencija kroz umrežavanje teorijskih i praktičnih znanja, da steknu kvalifikacije iz više veština u okviru jednog profila iz različitih područja rada i zaštiti ih od mogućnosti da postanu jeftina radna snaga - ističu u Ministarstvu i naglašavaju da naknada koju dobijaju u kompanijama predstavlja stimulaciju a zakonom je

definisano samo minimum, dok su „kompanije koje posluju u Srbiji pokazale visok stepen odgovornosti i većina njih daje značajno veće sume i do 10.000 dinara“.

Ann-Kathrin Hentschel, koja u okviru organizacije Nemačka saradnja (GIZ) od 2013. godine u Beogradu radi na projektu uvođenja dualnog obrazovanja u Srbiji, kaže za Danas da je u našem slučaju više reč o kooperativnom modelu koji se razlikuje od dualnog sistema kakav je kreiran u Nemačkoj i Austriji.

- Glavna razlika je što u Nemačkoj đaci sklapaju ugovor sa firmom, oni su neka vrsta šegrta kojima je omogućeno da uz praktičnu obuku dobijaju i teorijska znanja. Srpski zakon preuzeo je neke elemente iz nemačkog modela i daje dobar osnov da se razvije sistem, jer svi dobijaju. I škole, koje nemaju mogućnost, kao ni u većini razvijenijih država, da nabave savremenu opremu za obuku u tehničkim i zanatskim zanimanjima, gde se tehnologija ubrzano menja, i učenici koji stiču konkretna znanja a da pri tom nije zapostavljena teorija koja ih čini prilagodljivijim na tržištu rada. I kompanijama koje obezbeđuju određene resurse za obuku ide u prilog taj vid društvene odgovornosti uz koji obezbeđuju i bazu radne snage - objašnjava Hentschel, i dodaje da su i u Nemačkoj učeničke plate manje od minimalca, „to je solidan džeparac, ali se ne može iznajmiti stan i živeti samostalno“.

Visina tih zarada održava odnos između zanimanja, jer ni kasnije plate metalaca i pekara nisu iste.

Ona dodaje i da veliki broj firmi u Nemačkoj zapošljava učenike koje obučavaju, ali da ima i onih koje ih prihvataju ali bez obaveze da ih prime. Međutim, kvalitet obuke omogućava i da se nastavi školovanje, pa oko 25 odsto đaka iz dualnog sistema ide dalje na više obrazovanje.

- Jako je dobro što je u Srbiji organizovana javna rasprava, jer zakon treba da bude dobar pravni okvir za dalji razvoj modela, u čemu će pomoći i podzakonska akta koja bi morala da budu vrlo precizna - ističe naša sagovornica.

I studenti traže praksu

- U okviru javne rasprave o novom zakonu, ovih dana je u Nišu održana tribina. Iako smo mi koncentrisani na srednje obrazovanje, zanatske i tehničke profile i uslove za dualno obrazovanje u njima, javljali su nam se i studenti, koji traže da se slična saradnja sa kompanijama uspostavi i za fakultetsku nastavu - kaže za Danas Gabrijela Grujić, savetnica ministra za dualno obrazovanje.

Poslodavci u Srpskoj JAČI

OD ZAKONA: Radnicima

KRADU godišnji odmor,

ministar ćuti

Izvor: Blic, 31.05.2017.

Autor: Borka Budić.-

Godišnji odmor velikog broja radnika u privatnom sektoru traje maksimalno 10 dana, iako je zakonski minimum duplo veći.

Radnici u privatnom sektoru, se žale da im poslodavci uskraćuju pravo na korištenje celokupnog godišnjeg odmora, ali zbog straha od otkaza ne usuđuju se da ih prijave.

- Preko 5 godina radim u jednoj trgovini i nikada nisam dobila više od 10 dana godišnjeg odmora - 5 dana leti i 5 dana zimi. Kome da se žalim molim vas? Poslodavac kaže da su mi vrata širom otvorena, ako mi se ne sviđa - priča trgovkinja Dijana Đ. čiju sudbinu deli veliki broj radnika u privatnom sektoru.

U Savezu sindikata RS kažu da, za razliku od javnog sektora gde svi radnici koriste godišnji odmor bez problema, mnogi radnici u privatnom nemaju tu sreću.

Tokom godine dobiju od 7 do najviše 10 dana, a u dane godišnjeg poslodavci im neretko računaju i dane vikenda i praznike.

Inspekcija rada ne može puno da uradi, jer radnici o ovome ćute. Ministar rada i boračko invalidske zaštite RS Milenko Savanović koga smo pitali za komentar o zloupotrebi godišnjih odmora bio je krajnje iznenađen.

- Nemam tu informaciju i stvarno sam u čudu. Pa ne mogu da verujem da neko daje sebi za pravo i da uskraćuje ljudima godišnji odmor - kaže ministar Savanović, za „EuroBlic“ i poziva radnike koji imaju ovaj problem da se jave Ministarstvu.

Inače, novim Zakonom o radu RS propisano je da radnik ima pravo na 20 dana godišnjeg odmora, odnosno 2 dana više u odnosu na raniji zakon.

Tokom poslednjih pregovora sindikata i poslodavaca oko opšteg kolektivnog ugovora koji još nije donesen, postignut je dogovor da se na svakih 4 godine radnog staža dodaje 1 dan godišnjeg.

- Međutim džabe mi povećavamo dane godišnjeg odmora, kada se to ne poštuje - kaže ministar Savanović koji obećava da će ovom pitanju posvetiti pažnju u narednom periodu.

Iako je ministar zatečen, sindikalci na zloupotrebe godišnjih odmora ukazuju svake godine.

- U građevinskom sektoru radnici u privatnim firmama koriste 10-tak dana maksimalno godišnjeg odmora i to je to za celu godinu - ističe Dragana Vrabičić, predsednica Sindikata građevinarstva i komunalnih delatnosti.

U Sindikatu trgovine, turizma i ugostiteljstva kažu da su najveće zloupotrebe prisutne u malim trgovinama i ugostiteljskim objektima.

- Što je još gore dešava se da se, zbog godišnjeg odmora koji bi trebalo da je plaćen po zakonu, radnicima smanji plata -

kažu u ovom sindikatu.

Tane Peulić, predsednik Sindikata metalske industrije i rudarstva kaže da svako treće preduzeće u ovom sektoru ne poštuje zakon kada je reč o korišćenju godišnjeg odmora.

- Nažalost ima drastičnih primera kada radnici ne iskoriste ni pet šest dana godišnjeg odmora. Poslodavac im ne daje odobrenje, a ako ne iskoriste odmor do juna tekuće godine za prošlu godinu, radnici na kraju i izgube ovo pravo - naglašava Peulić.

Savanović: Ne koristim celi odmor

Milenko Savanović, ministar rada i boračko invalidske zaštite RS kaže da poslednjih 10-tak godina nije iskoristio čitav godišnji odmor.

- Na osnovu staža, sad već, imam pravo na blizu 30 dana godišnjeg, ali zbog obaveza retko uspem sve da iskoristim. Naravno da nikako ne podržavam činjenicu da se nekom uskraćuje pravo odmor - kaže ministar Savanović.

Antić: Neću odustati od sindikalne borbe

Izvor: danas, 31.05.2017.

Autor: K. Živanović.-

Vojni i policijski sandikati imaju pravo na delovanje poput svih drugih sindikata.

Svaki pritisak na njihove članove ili rukovodstvo predstavlja vid zastrašivanja i kršenje zakona, saglasni su sagovornici Danasa, komentarišući pokretanje disciplinskog postupka protiv predsednika Vojnog sindikata Srbije, Novice Antića.

- Ne nameravam da odustanem od sindikalnog delovanja. Koliko danas sa članovima ću se pridružiti najavljenim

protestima, kaže Antić, protiv koga se vodi disciplinski postupak „zbog težeg narušavanja vojne discipline“. Antić je u petak saslušan pred Vojno-disciplinskim sudom u Nišu, ali je na saslušanju odbio da da iskaz.

- Meni se zamera sindikalno delovanje, izjave i istupi u javnosti, na šta prema Ustavu i važećim zakonima imam puno pravo, kao član sindikata. Sa druge strane, protiv mene je pokrenut disciplinski postupak, koji može da se vodi samo za povrede u službi, a ne kao člana pravnog lica, nezavisnog od organa vlasti, ističe Antić. On podseća i da je Ustavni sud Srbije prošle godine proglasio vojno-disciplinski sud neustavnim, izražavajući nadu da će u datim okolnostima ljudi koji vode postupak protiv njega odustati, „jer je to jedino ispravno rešenje u ovom trenutku“.

- Vojni sindikat Srbije se bori za poziciju da pregovara za zaključenje kolektivnog ugovora pripadnika vojske, što Ministarstvo odbrane uporno odbija. Svi propisi koje je Ministarstvo donelo od 2014. su na štetu vojske, a toga ne bi bilo da imamo kolektivni ugovor, naglašava Antić, dodajući da će zajedno sa kolegama iz policijskog i drugih sindikata nastaviti sa organizacijom protesta „koji će, nadam se, biti još masovniji nego što su do sada bili“.

Podršku Antiću pružio je i Policijski sindikat Srbije, čiji predsednik Veljko Mijailović kaže da je kroz sličan proces prošao u vreme kada je ministar policije bio Dragan Jočić, ali su budući ministri shvatili da je to protivzakonito.

- Proces protiv Antića je besmislen i deluje mi kao da neki ljudi žele da se dodvore ministru odbrane, pa su ga zbog toga i pokrenuli. Ali pred sudom nemaju šanse. Cilj im je i da se Vojni sindikat Srbije zaplaši, pa na kraju i ugasi, pošto ta organizacija iznosi istinu, a na njenom čelu je Novica Antić - smatra Mijailović.

Predsednik Ujedinjenih granskih sindikata Nezavisnost Zoran Stojiljković kaže za Danas da ako Ministarstvo odbrane nije obrazložilo na koji način Antić krši radnu disciplinu, onda se očito radi o mehanizmu zastrašivanja i ograničavanja sindikalne slobode govora.

- Sindikati su tu i da se kritički odnose prema strategijama i merama koje preduzimaju vlade. Kod nas postoji želja da se sindikalna delatnost ograniči na nivo rasprava o zaradama i radnih prava. Sindikat koji ne utiče na regulativu koja se donosi u parlamentu, koji nema stav prema funkcionisanju političkih institucija, krajnje je limitiran u svojim aktivnostima, naglašava Stojiljković. On objašnjava da ukoliko se ne radi o kršenju radne discipline, ne postoji osnova za postupak protiv Antića.

Bez informacija dok traje postupak

„Obaveštavamo vas da je disciplinski postupak protiv Novice Antića u toku. U skladu sa propisima, dok traje postupak ne možemo dostaviti dodatne informacije“, poručili su iz Ministarstva odbrane, odgovarajući na pitanje zbog čega se protiv Antića vodi disciplinski postupak.